

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 345. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm18423/facsimile.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Da var *Alkmaeoniden Aristoteles* enflund den helligste Jette-Leder og stræbte sin Navn og siere Værker i Sikron ved at give gamle Sægtene nye Navn, men Staget ved *Marathon* gjorde Alkmaeon det Gavn, at Mængden krævede andes Værker-Stykker end glatte Dem af sine Ledere, og *Themistokles*, som havde selv været med og i Kunde selv vellyk, fordi han immer vandre om *Miltiades*, var et Hoved, som gjorde Atheneres Pøbel udbeligg *Ure* *). Han var det, som overtalte dem til at bygge Skibe for Staten, de var især med, at dels imellem sig, og at rømme Staten for Perser; men dog maa det ikke glemmes, at paa den store Slætte-Dag stod hans adelige Medbiler til Høitets Gavn og *Urens* Strands, *Kimon*, *Søn af Miltiades*, kom kraftig bi; thi da Pøbelen klagede ved det kække Forslag, hoi *Kimon* op til *Athenes* Tempel, offerde, som en ubijent Kætte, Guldinden sit Hvidst og sprang ombord med sine Benner **).

Med alle sit heie Mød, sit JalkesSyn og sine store Gæster var og blev *Themistokles* dog kun en Pøbel-Gelt, som tog Penges for sin Part, men kunde dog aldrig faar *Ure* nok, hvorefter Pøbelen naturligvis blev quoven og kænntede sig af sin Pøttefaars-Net (*Plæstikmen*) til uden videre Grund at forulsi ham, og nu gjorde han, efterat have reddet *Strækenland* og bygget *Athenes* Mure, sig selv den *Stam* at gaar over til *Perserne*. Kun en betimelig Død, som han dog indseer selv paakaltte, freiede ham fra at høre *Uind-Skald* med sin udbeligg *Ure* og sit herlige *Fædreland* ***).

Kimon betimelig var En af de saa gamle *Idols-Mænd*, der, med store *Evner*, ri haubt det sin *Ure* for nær at tjene den herkende Pøbel, men vel at ligne den, og med ham naaede

*) Herod. V. 63. VI. 115. *Plutarks Themistokles*.

***) *Plutarks Kimon*.

***) *Plutarks Themistokles*.

Athenen sin højeste Glæde, uden at dog Hæren derfor tilkom mere ham alene; thi kun fordi han havde Miltiades, Perikles og Themistokles til Forsværgere, Kriktid den Beskæftigede til Sids-Mænd, Athenen til Moder og Lykken til Veninde, kom han til at høste Laurbær saa længe, saa rigelig og saa umisundt, som ingen Iyden af Grækenlands mange tapre og berømte Hærbindinger.

Efter Scirene ved Plataea og Mykale var Spartanerne, som de Europæiske Grækers Anførere, baade til Land og Vands, tillige, under Navn af Beskyttere, Herrer over Dærene og de Afasiiske Stæder, som nu gjorde Opstand med Perserne; men Pausanias, som hvem Lykken spillede ved Plataea, var ikke Mand for at høre dem, og gjorde snart Spartanerne almindelig forhadte, ved Stoltshed med dem, der berøbe hans Døds og Udsæls af dem, der trangde til hans Hjælp. Kimon og Kriktid gjorde paa samme Tid Athenienserne baade agtede og elskede, og da Man nu ovenikøbet opdagede en hemmelig Forbættelse mellem Perserne og Pausanias, saa misfede ikke blot han, men ogsaa Sparta Anførselen, og Athenen kom, med den store og kæltsjælsindstyrede Mægtigheden, til at stæde som en Dronning paa Havet, under hvis midte Søpær alle Græker stode sig. Da var det Kimon fandt Venene af Theseus paa Den Skyro (Naxos) og bragte dem, efter Traklets Død, i Triumph tilbage til Athenen, og han kom just til Døds, da der var en stor Vædsbesættelse paa Skuespilspladsen, som han med sine Krigs-Kamrater, til Vred-Bevælgning, fik det Hæder at bennæ i, hvorefter den unge Sophokles vandt Prisen fra den gamle Kleschylos, der tog sig Kæmpeisen saa nær, at han udvandrede til Sicilien og kom aldrig igjen. Ernaating, kan Man sige, naar Man enten ikke veed, det er de to berømteste Tragødie-Skivere i Verden, vi tale om, eller Man tænker,

*) Diction XI. 265—67. Platæas Themistokles og Kimon.

